

Mój Chrystus

*Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie*

grudzień 2012 r.

25.12.2012 r.

Rok IV nr 38

*„Niech się weseli święty,
Bo bliski jest zwycięstwa,
Niech się raduje grzesznik,
Bo dane jest mu przebaczenie.
Niech powróci do życia poganin,
Bo do życia jest powołany.”
(papież Leon Wielki)*

*Składamy wszystkim parafianom najserdeczniejsze życzenia pięknych,
głęboko przeżytych Świąt Bożego Narodzenia.
Niech Tajemnica tego cudu dotknie naszych serc i otworzy je
na obecność Boga i drugiego człowieka, także w Nowym 2013 Roku.*

*Ks. Proboszcz Janusz Gojke, Ks. Wikariusz Adam Muszkiewicz
i członkowie stowarzyszenia „Króluj Nam Chryste”*

JEZUS W SWOIM CZASIE

Chrześcijanie często w sposób skandaliczny nie znają Ewangelii. Oczywiście, zdaje się im, że je znają, ponieważ słyszą je w niewielkich urywkach na mszy niedzielnej.

Nieznajomość Chrystusa. Wprawdzie mówi się dzisiaj dużo o Chrystusie, lecz mówić o Nim bez głębokiej znajomości Ewangelii zakrawa na żart czy wręcz bluźnierstwo.

Czego dowiadujemy się z Ewangelii o Jezusie Chrystusie?

1. To nie biografia

Wiemy już, że dziś nie można poważnie zaprzeczyć historycznemu istnieniu Jezusa. Najbardziej obszerne i godne zaufania wiadomości o Jezusie otrzymujemy z Ewangelii. Trzeba jednak przypomnieć sobie, że Ewangelie nie są

zyciorysami Jezusa. Nie jesteśmy też w stanie na ich podstawie napisać „Życia Jezusa”, jako Jego szczegółowej / a więc bardzo dokładnej / biografii.

Poza tym Ewangelie odślaniają nam tylko mały fragment z życia ziemskiego Jezusa Chrystusa. Mówią tylko o Jego działalności publicznej, cały natomiast okres tzw. „Życia ukrytego” pozostaje nieznany. Nie dowiadujemy się też z nich niczego na temat wyglądu Jezusa i Jego przeżyć wewnętrznych.

A jednak te biblijne świadectwa zawierają wystarczającą ilość danych historycznych, które pozwalają określić podstawowe daty i fakty z życia i działalności Jezusa. Jakże to są fakty?

dokończenie na str. 2

dołączenie ze str. 1

JEZUS W SWOIM CZASIE

2. Ramy historyczne życia Jezusa

63 przed Chrystusem – zdobycie Jerozolimy przez Pompejusza. Palestyna staje się prowincją rzymską

30 przed Chr. - 14 po Chr. - Oktawian August zostaje cesarzem w Rzymie

37 – 4 przed Chr. - Herod Wielki Królem Judei

ok. 10 przed Chr. - Kwiryniusz po raz pierwszy legatem Syrii

ok. 7 przed naszą erą

- Narodzenie Jezusa Chrystusa!

4 przed Chr. - 34 po Chr. - Filip Tetrachą Iturei i kraju Trachonu

4 przed Chr. - 6 po Chr. - Archelaos etnarchą Judei i Samarii

4 przed Chr. - 39 po Chr. - Herod Antypas tetrachą Galilei i Perei

14 – 37 po Chr. - Tyberiusz cesarzem w Rzymie

18 – 36 po Chr. - Kajfasz arcykapłanem w Jerozolimie

26 – 36 po Chr. - Poncjusz Piłat prokuratorem w Jerozolimie

27/28 po Chr. - 15 rok panowania Tyberiusza. Wystąpienie Jana Chrzciciela i początek publicznej działalności Jezusa

ok. 30 po Chr. - śmierć Jezusa. Początek pierwszej gminy chrześcijańskiej w Jerozolimie

ok. 36/ 37 po Chr. - śmierć Szczepana. Nawrócenie Szawła

Powyższe wzmianki o wymienionych tu osobach i wydarzeniach oczywiście występują w Piśmie Świętym.

Ojczyzna i data narodzin Jezusa

Jezus należał do Narodu Wybranego. Ojczyzną Jego była Galilea, a miastem rodzinnym miejscowość o nazwie Nazaret. Narodził się w Betlejem w Judei, na krótko przed śmiercią Heroda Wielkiego, mniej więcej 7 lat przed rokiem zerowym naszego dzisiejszego liczenia czasu.

Ciekawostka!

W roku 525 zakonnik scytyjski Dionizy Mały, na polecenie papieża Jana I, dokonał obliczenia powszechnie dziś przyjętej ery chrześcijańskiej. Rokiem zerowym, początkiem ery miał być rok narodzenia Jezusa. Niestety, przy przeliczaniu pomylił się o kilka lat. Praktycznie błąd ten jest bez większego znaczenia.

str. 2

Swe dzieciństwo i młodość spędził Jezus w Nazarecie. Ewangelisci, św. Mateusz i św. Łukasz, którzy w swych Ewangeliach umieszczają tak zwaną Ewangelię dzieciństwa, podkreślają jednak, że Józef był tylko prawnym ojcem Jezusa. Maryja Dziewica bowiem znalazła się brzemenną za sprawą Ducha Świętego (Mt 1, 18).

Językiem Jezusa był język aramejski, którym jeszcze dziś mówi się w niektórych okolicach Syrii. Hebrajski już wówczas był tylko językiem kultu i nauki.

3. Tajemnica Wcielenia

W różny sposób można patrzeć na historię. Można ją widzieć jako historie państw i narodów, można śledzić zmieniające się narzędzia produkcji, można badać rozwój ludzkiej myśli, postęp wiedzy. Wspólnota wiary, której jesteśmy częścią, stosuje jeszcze inny klucz do historii.

Jakie wydarzenie stało się kluczem do chrześcijańskiego rozumienia dziejów ludzkości?

Pomyślmy o tym i odpowiedzmy sobie sami, tym bardziej, że przeżywamy ROK WIARY!

***O, dziwo! Zawsze Bóg w grudniowej porze
Rodzi się! Czyż się urodzić nie może,
Że odnawiają się co rok te wieści?
Nieszczęśni! nędzni! chromi! ślepi! głusi!
Bóg Wieczny rodzić się przez Wieczność musi.
A może rodzić Go świat – bez boleści?***

(Leopold Staff)

ks. Proboszcz

grudzień 2012 r.

Spróbuj to przemysleć

CUD

- Wierzysz w cuda?
- Tak.
- Naprawdę? A czy widziałeś jakiś cud?
- Cud? Oczywiście.
- Jaki?
- Ciebie.
- Mnie? Czyżbym był cudem?
- Tak.
- Nie rozumiem?
- Oddychasz. Masz delikatną i ciepłą skórę.

Twoje serce bije. Widzisz. Słyszysz. Biegasz. Jesz. Śpiewasz. Myślisz. Śmiejesz się. Kochasz. Placzesz...

- Czy tak? I to jest właśnie cud?

Żył sobie kiedyś pewien szary wróbel, którego życie było niekończącym się pasmem zmartwień i kłopotów.

Był jeszcze w skorupie, a już miał swoje problemy: „Czy uda mi się wydostać z tej twardej skorupy? Czy nie wypadnę z gniazda? A czy moi rodzice zdołają mnie wyżywić?”.

Zaledwie uporał się z tymi zmartwieniami i miał wyfrunąć w powietrze po raz pierwszy, po-

jawiły się już następne wątpliwości: „Czy moje skrzydła zdołają mnie utrzymać? A jak rozbije się w drobiazg? ...Kto mnie pozbiera?”.

Kiedy mógł już latać, to znów zaczął narzekać: „Czy uda mi się znaleźć żonę? Czy zdołam zbudować gniazdo?”.

Pokonał również i te problemy, ale wciąż się zadreślał: „Czy wylęgną mi się pisklęta? A co będzie, jeśli urwie się gałąź, i cała rodzina zginie? A jeśli jakiś sokół rozszarpie moje pisklęta? I czy w ogóle zdołam je wyżywić?”. Kiedy wykluły się zdrowe, wesole i śliczne pisklęta, zaczęły już trzepotać skrzydełkami, wróbel wciąż narzekał: „Czy oby mają wystarczająco dużo jedzenia? Czy uda im się uciec przed kotem i innymi drapieżcami?”.

Pewnego dnia pod drzewem zatrzymał się Jezus. Wskazał palcem na wróbla i powiedział: „Spójrzcie na te ptaki niebieskie: nie sieją, nie orzą, nie zbierają żniwa... a Pan Niebieski żywi je!”. Wtedy to szary wróbel zdał sobie sprawę, że niczego mu nie brakowało... Nie uświadamiał sobie tego.

DWA OSIÓŁKI

Do Betlejemskiej groty przybyły dwa osiołki, zmęczone i wyczerpane. Ich grzbiety były wyliniałe i wygięte pod ciężkimi pakunkami, które młynarz, ich właściciel, ładował na nie codziennie, oraz od uderzeń kija, których im nie szczędził.

Pozostały chwilę, aby podziwiać Dziecię. Oddały mu cześć i modliły się jak wszyscy. Przy wyjściu oczekiwał na nie niemiłosierny młynarz.

Oba osiołki wyruszyły ze spuszczonej głowami, z ciężkimi ładunkami na grzbietach.

- To wszystko na nic – odezwał się pierwszy. – Prosiłem Mesjasza, żeby zdjął ze mnie ten ciężar i nie uczynił tego.

- Ja natomiast – odezwał się drugi, który poruszał się z

widoczną energią – poprosiłem Go, aby dodał mi sił do jego noszenia.

Jeśli ktoś ci mówi: „Życie jest ciężkie”, spytaj go: „W porównaniu do czego?”

Bruno Ferrero

Z dziedzictwa Jana Pawła II

Jezus Chrystus, prawdziwe światło, które oświeca każdego człowieka

Zbliża się czas przesilenia zimowego. Czas długich nocy, kiedy przyroda jest nieco uśpiona, a my odczuwamy niedobór światła słonecznego. W tym czasie też świętujemy narodziny „Światłości świata” - Jezusa Chrystusa, który jest naszą Drogą, Prawdą i Życiem. Oto jak Chrystusa - Światłość świata przedstawiają nam pierwsze dwa numery encykliki *Veritatis Splendor*.

Powołani do zbawienia poprzez wiarę w Jezusa Chrystusa, „światłość prawdziwą, która oświeca każdego człowieka” (J 1, 9), ludzie stają się „światłością w Panu” i „dziećmi światłości” (por. Ef 5, 8) i uświęcają się przez „posłuszeństwo prawdzie” (por. 1 P 1, 22).

To posłuszeństwo nie zawsze jest łatwe. W następstwie tajemniczego grzechu pierworodnego, popełnionego za poduszczeniem Szatana, który jest „kłamcą i ojcem kłamstwa” (J 8, 44), człowiek ustawicznie doznaje pokusy, by odwrócić wzrok od Boga żywego i prawdziwego i skierować go ku bożkom (por. 1 Tes 1, 9), przemieniając „prawdę Bożą w kłamstwo” (por. Rz 1, 25); przytępia to również jego zdolność poznawania prawdy i osłabia wolę poddania się jej. W konsekwencji człowiek, ulegając relatywizmowi i sceptycyzmowi (por. J 18, 38), zaczyna szukać złudnej wolności poza samą prawdą.

Ciemności błędu i grzechu nigdy jednak nie zdołają do końca zgasić w człowieku światła Boga Stwórcy. W głębi serca stale tęskni on za absolutną prawdą i pragnie w pełni ją poznać, czego wymownym dowodem są niestrudzone poszukiwania, jakie człowiek prowadzi na każdym polu i w każdej dziedzinie. Jeszcze dobitniej tego dowodzi jego poszukiwanie sensu życia. Rozwój nauki i techniki bowiem, choć stanowi wspaniałe świadectwo inteligencji i wytrwałości człowieka, nie odpowiada jeszcze na ostateczne pytania religijne ludzkości, ale raczej jest dla niej bodźcem, by podjąć najboleśniejże i rozstrzygające zmagania, które toczą się w sercu i sumieniu.

Żaden człowiek nie może się uchylić od podstawowych pytań: Co powinienem czynić?

Jak odróżniać dobro od zła?

Odpowiedź można znaleźć tylko w blasku prawdy, która jaśniej w głębi ludzkiego ducha, jak zaświadcza psalmista: „Któż nam ukaze dobro?» Wznies ponad nami, o Panie, światłość Twojego oblicza!” (por. Ps 4, 7).

Światłość Bożego oblicza jaśniej pełnią swego piękna w obliczu Jezusa Chrystusa, w tym „obrazie Boga niewidzialnego” (por. Kol 1, 15) i „odblasku Jego chwały” (por. Hbr 1, 3), „pełnym łaski i prawdy” (por. J 1, 14): On jest „drogą i prawdą i życiem” (J 14, 6). Dlatego ostatecznej odpowiedzi na każde pytanie człowieka, zwłaszcza na jego pytania religijne i moralne, udziela jedynie Jezus Chrystus. Więcej: sam Jezus Chrystus jest odpowiedzią, jak przypomina Sobór Watykański II: „Tajemnica człowieka wyjaśnia się naprawdę dopiero w tajemnicy Słowa Wcielonego. Albowiem Adam, pierwszy człowiek, był figurą przyszłego, mianowicie Chrystusa Pana. Chrystus, nowy Adam, już w samym objawieniu tajemnicy Ojca i Jego miłości objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi i okazuje mu najwyższe jego powołanie”.

Jezus Chrystus, „światłość narodów”, rozjaśnia oblicze swojego Kościoła, posłanego przezeń na cały świat, aby głosić Ewangelię wszelkiemu stworzeniu (por. Mk 16, 15). Dzięki temu Kościół, Lud Boży pośród narodów, świadom nowych wyzwań historii i ludzkich wysiłków w poszukiwaniu sensu życia, przynosi wszystkim odpowiedź, której źródłem jest prawda Jezusa Chrystusa i Jego Ewangelii. Zawsze żywa pozostaje w Kościele świadomość, że ma on „obowiązek badać znaki czasów i wyjaśniać je w świetle Ewangelii, tak aby mógł w sposób dostosowany do mentalności każdego pokolenia odpowiadać ludziom na ich odwieczne pytania dotyczące sensu życia obecnego i przyszłego oraz wzajemnego ich stosunku do siebie”.

(*Veritatis Splendor* 1,2) opr. ks. Adam

Symbolika liturgiczna

„Zacznijcie wargi nasze chwalić Pannę Świętą” – Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

W poprzednim numerze opisałem historię dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Dzisiaj chcę przedstawić nabożeństwo bardzo znane i lubiane przez polskich wiernych, a które poświęcone jest Maryi Niepokalanie Poczętej. Polska zawsze była

i jest krajem o silnym kultcie Maryjnym, nie dziwi, więc wielka popularność Godzinek w naszej ojczyźnie. Śpiewali je zarówno monarchowie, hetmani, magnaci, szlachta, jak również prosty lud. Tą modlitwą pielgrzymi rozpoczynali każdy dzień swej podróży, a żołnierze śpiewali ją podczas wojennych podchodów. Godzinki stały się nieodłącznym elementem polskiej tradycji i kultury chrześcijańskiej.

Nabożeństwo to powstało prawdopodobnie wskutek średniowiecznych sporów o niepokalane poczęcie Matki Bożej między szkotystami (bł Duns Szkot 1266 – 1303) a tomistami (św Tomasz z Akwenu 1225 – 1274). Z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, że Godzinki powstały w Italii lub Hiszpanii na przełomie XIV i XV wieku. Za powstaniem tego nabożeństwa w Hiszpanii przemawia fakt, że w tym kraju zakonów rycerskich, które oprócz ślubu obrony wiary i ojczyzny, składały dodatkowy ślub stawiania w obronie niepokalanego poczęcia Najświętszej Maryi Panny. To właśnie dla tych rycerzy – zakonników miano ułożyć Godzinki.

Pierwszy znany tekst Godzinek pochodzi z drugiej połowy XV wieku. Jego autorem był franciszkanin z Werony Leonard Nogarol, który był wtedy osobistym sekretarzem papieża Sykstusa IV (1471 – 1484). Sykstus IV był wielkim zwolennikiem i czcicielem prawdy o niepokalanym poczęciu Najświętszej Maryi Panny i to z jego inicjatywy Nogarol ułożył oficjum brewiarzowe na uroczystość Poczęcia Matki Bożej, które zawierało wyraźną wiarę w niepokalaność poczęcia Maryi. Taką wersję Godzinek zatwierdził papież w 1476 roku.

Jednak w XVI wieku Godzinki Nogarola zostały wyparte przez nową wersję tego nabożeństwa. Autorem nowego tekstu Godzinek był hiszpański jezuita św. Alfons Rodriguez (1531 – 1617). Ta wersja godzinek przyjęła się w Polsce, a tłumaczenia tekstu na język polski dokonał prawdopodobnie słynny polski jezuita ks. Jakub Wujek – autor najdoskonalszego polskiego przekładu Biblii. Nowe nabożeństwo szybko zdobyło uznanie polskich wiernych i stało się nieodłącznym elementem kultu maryjnego w Polsce.

Godzinki są modlitwą poetycką, stąd i język, jakim się posługują, jest językiem liryki. W praktyce chodzi

o to, aby przy użyciu minimum słów przekazać maksimum treści, dbając przy tym przede wszystkim o stronę artystyczną tekstu. To sprawia, że Godzinki są prawdziwą skarbnicą treści duchowych.

Na Godzinki składają się: siedem hymnów, inwokacja, ofiarowanie, kilka modlitw oraz kilka krótkich dialogów modlitewnych z przewodnikiem chóru, skonstruowanych na kształt responsoriów, które jednak są ułożone, że gdy ktoś odprawia Godzinki sam, w niczym to nie burzy rytmu całej modlitwy. Proste rymy, regularna rytmika oraz dokładny trzynastogłoskowiec ułatwiają zapamiętywanie tekstu i pewnie była to jedna z przyczyn szybkiego rozpowszechnienia się tej formy modlitwy porannej.

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa istniały przepisy modlitw publicznych, czyli takich, które odmawiała cała wspólnota. W późniejszych czasach obowiązek modlitwy publicznej Kościoła przeszedł na duchowieństwo. Modlitwy te miały być odmawiane w określonych godzinach dnia, stąd nazwa „godzina kanoniczna”, czyli brewiarz. Modlitw tych jest siedem. Układano je na wzór brewiarza kapłańskiego, a ponieważ są o wiele krótsze, użyto do ich określenia nazwy zdrobniałej – Godzinki. Nabożeństwo składa się również z siedmiu części: Jutrzni, Prymy, Tercji, Seksty, Nony, Nieszporów i Kompletów, zachowując tym samym układ brewiarzowy.

Przez wiele wieków Godzinki pełniły rolę swego rodzaju brewiarza dla ludzi świeckich. W psalmie 119 czytamy: „Siedmiokroć na dzień wysławiam Ciebie”. Zwyczaj siedmiokrotnego oddawania czci Bogu wprowadzono w świątyni jerozolimskiej. To „siedem razy” oznacza w Piśmie Świętym „bardzo często”. Tradycja żydowska przyjęła je dosłownie jako pewną normę regulującą publiczny kult Boga. Przestrzegali jej pobożni Izraelici, chrześcijanie również przejęli tę zasadę.

Wiele tytułów Maryi pochodzi ze starotestamentowej księgi Pieśni nad Pieśniami, w której przedstawiona jest najgłębsza i najwzniolejsza miłość obłubieńcza. Godzinki, małe oficjum ku czci Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, są perłą katolickiej mariologii, a także czymś na wzór rozwiniętej litanii do Matki Bożej.

Śpiewanie Godzinek było powszechne w Polsce przez setki lat. Warto wrócić do dawnej tradycji i poświęcić Panu Bogu czas o każdej porze dnia.

Marek Piwoński

Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste”

WSPARCIE BUDOWY KOŚCIOŁA 1 % PODATKU

Rok 2012 powoli się kończy i przychodzi czas na różne podsumowania i rozliczenia, także z fiskusem z naszych podatków.

W podatkowym zeznaniu rocznym składanym za 2012 r., mamy dalej prawo przekazać 1 % swojego podatku wybranej przez siebie organizacji pożytku publicznego. Mamy nadzieję, że po raz kolejny zaufacie Państwo Stowarzyszeniu „Króluj Nam Chryste” i wesprzeć budowę naszej świątyni.

Bardzo gorąco do tego zachęcamy!!!

Nasze Stowarzyszenie całą kwotę pozyskaną z 1% przekazuje do parafii na budowę kościoła. Nie wydajemy z tych pieniędzy ani jednej złotówki na administrowanie stowarzyszenia, czy na reklamę. Chcielibyśmy tutaj wskazać, że wiele organizacji pożytku publicznego, zwłaszcza te duże, wydają nawet do 50 % środków pozyskanych z 1% na reklamę.

Przykładowo: Fundacja Rosa zebrała od podatników 6,6 mln zł, ale aż 3,2 mln zł z tej sumy zamiast na realizację celów statutowych poszło na kampanię informacyjną; Fundacja Radia Zet wydała ponad 1 mln zł na reklamę, czyli ok. 47 proc. tego, ile trafiło z 1 proc. Podatku; Fundacja Ewy Błaszczyk „Akogo” także blisko połowę swoich wpływów z 1% wydała na reklamę - podaje „Dziennik Gazeta Prawna”.

Na przekazaniu 1 % tak naprawdę nie zyskamy nic, ale też nic nie tracimy, a możemy bezpośrednio wpłynąć na to, do kogo trafią pieniądze z naszych podatków. Zysk nasz jest więc bardziej moralny. Decydując się na przekazanie swojego podatku na stowarzyszenie, wspieramy budowę naszego kościoła parafialnego.

Procedura przekazywania 1% za 2012 rok nie zmienia się w stosunku do ubiegłego roku. Jak więc należy postępować?

Jeden procent może przekazać: podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych, podatnik opodatkowany ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, podatnik objęty liniowo 19-procentową stawką podatku, podatnik uzyskujący dochód z odpłatnego zbycia papierów wartościowych oraz pochodnych instrumentów finansowych.

Aby zachować prawo do przekazania jednego procenta należy złożyć rozliczenie roczne w ustawowym terminie, tj. do 31 stycznia dla zryczałtowanego str. 6

podatku od przychodów PIT-28, do 30 kwietnia dla podatku dochodowego od przychodów osób fizycznych PIT-36, PIT-36L PIT-37, odpłatnego zbycia papierów wartościowych PIT-38.

Czynności jakie należy wykonać:

1. Wybrać odpowiedni formularz zeznania podatkowego (PIT-36, PIT-36L, PIT-37, PIT-28, PIT-38)

2. Wybrać organizację pożytku publicznego OPP i poszukać numer pod jakim widnieje ona w Krajowym Rejestrze Sądowym.

3. W rubryki zeznania podatkowego zatytułowane „Wniosek o przekazanie 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego OPP” wpisać nr KRS wybranego OPP oraz kwotę, którą chcemy przekazać, czyli 1% podatku należnego, wynikającego z tego zeznania podatkowego.

4. Złożyć zeznanie podatkowe w Urzędzie Skarbowym bądź wysłać je drogą elektroniczną.

Prosimy, aby osoby, które nie mają obowiązku się rozliczać, bo robi to za nich ZUS czy Zakład Pracy, też złożyły zeznanie roczne i takim sposobem przekazały swój 1 %. Nie robiąc tego zostawiamy swoje pieniądze do dyspozycji Państwa, a mogłyby one wesprzeć jakiś szlachetny cel.

Zgodnie z danymi Ministerstwa Finansów: w 2010 r. liczba podatników, którzy przekazali 1% swojego podatku wyniosła - 10.134.625, kwota przekazanego 1% podatku wyniosła - 400.241.359,84 zł., w 2011 r. liczba podatników, którzy przekazali 1% swojego podatku na OPP wyniosła - 11.165.578, kwota przekazanego 1% podatku na OPP wyniosła - 457.315.813,63 zł. Nasze Stowarzyszenie za 2010 r. uzyskało kwotę 24.023,10 zł, a za 2011 r. 28.325,50 zł. Jak widzimy z roku na rok liczba osób przekazujących rośnie i kwota wpłat także wzrasta.

Jeszcze raz serdecznie zachęcamy do dalszego wspierania budowy naszego kościoła i przekazywaniu 1% ze swoich podatków na rzecz Stowarzyszenia „Króluj Nam Chryste”, zarejestrowanego w KRS pod numerem 0000334723.

Grażyna Demska

grudzień 2012 r.

Wieści z budowy

Bóg zapłać za wszystkie ofiary zebrane na budowę świątyni i za opłatek w miesiącu listopadzie. Wpłynęła trochę większa suma w porównaniu do poprzednich miesięcy, a mianowicie 17.917 zł.

Kwota ta jest przeznaczona w całości na dalszą realizację naszej budowy.

Ze zbiórki w parafii Matki Kościoła 25 XI wpłynęło 2.167 zł.

Obecnie wykonywana jest potężna rama – portal od strony głównego wejścia do świątyni.

SIANO

*Bóg jak myszka zanurzył się w sianie
i do tej pory z bliska z daleka
każdy do siana z nas się uśmiecha
w kołdrach puchowych noc nieprzespana
rzuć na bezsensnych
garsteczkę siana*

CHROŃ

*ośle z aniołami
tęskniący Zecheuszu na zielonym drzewie
czwarty mędrca coś poszedł na skróty i za późno stanąłeś
w Betlejem*

*asceto z tylną częścią nagą
uśmiechu*

*chroń
przed absolutną powagą*

ks. Jan Twardowski

Intencja Żywego Różańca na miesiąc styczeń

*O błogosławieństwo Roku 2013
i o pokój na świecie*

i INFORMACJE OGÓLNE I SPRAWY BIEŻĄCE

KOLEDA 2012 / 2013 r.

27 XII /czwartek/	- Akaczowa 1, 3	14 I /poniedziałek/	- Jarzębinowa 1, 2
28 XII /piątek/	- Akaczowa 8, 10	15 I /wtorek/	- Jarzębinowa 3, 5
29 XII /sobota/	- Jodłowa 7, 9	16 I /środa/	- Kasztanowa 3, 4, 5
30 XII /niedziela/	- Jaworowa 9, 11	17 I /czwartek/	- Kasztanowa 6, 7, 8
2 I /środa/	- Jaworowa 7	18 I /piątek/	- Kasztanowa 9, 10
	- Brzozowa 2A	19 I /sobota/	- Kasztanowa 11, 12
3 I /czwartek/	- Brzozowa 2B		
4 I /piątek/	- Brzozowa 1, 4	20 I /niedziela/	- Kasztanowa 14, 16
5 I /sobota/	- Armii Kr. 19, 21A	21 I /poniedziałek/	- Kasztanowa 13, 17
6 I /niedziela/	- Armii Kr. 21B	22 I /wtorek/	- Kasztanowa 15, 19, 21
7 I /poniedziałek/	- nie ma Kolędy!	23 I /środa/	- Topolowa 2, 3
8 I /wtorek/	- Armii Kr.	24 I /czwartek/	- Topolowa 1, 4, 6
	- bloki malinowskie 6, 8	25 I /piątek/	- Topolowa 7, 9, 11, 15
9 I /środa/	- Armii Kr. - bloki	26 I /sobota/	- Topolowa 8, 10, 12
	malinowskie 10, 12, 14, 16, 18		
10 I /czwartek/	- Armii Kr. bloki TBS 2C, 2D	27 I /niedziela/	- Topolowa 17, 19
	- Armii Kr. bloki TBS 2E, 2F	28 I /poniedziałek/	- Topolowa 13, 22
11 I /piątek/	- Armii Kr. bloki TBS 2A, 2G	29 I /wtorek/	- Okulickiego 1
	- Armii Krajowej 17	30 I /środa/	- Kasztanowa 2A, 2B
12 I /sobota/	- Armii Kr. bloki TBS 2B, 2H		- dodatkowe kolędy
13 I /niedziela/	- Aleja Solidarności	W dniach: 31 XII, 1 I, 7 I – nie koledujemy!!!	
	- Armii Kr. strona parzysta	Początek Kolędy:	
	do nr 52 /domki jednorodzinne/	w dni powszednie o godz. 16.00	
	- Armii Kr. strona nieparzysta	w soboty i niedziele o godz. 15.00	
	od 1 – 13 /domki jednorodzinne/		

Statystyka parafialna - listopad 2012 r.:

Sakramentu chrztu udzielono 2 dzieciom
Do Pana odeszły 2 osoby

Msze Święte:

Niedziele i Święta: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 18.00

Święta „zniesione”: 7.00, 10.00, 16.00, 18.00

Dni powszednie: 7.00, 18.00

Biurowie parafialne czynne:

od poniedziałku do piątku rano-bezpośrednio po Mszy Św. oraz od 17.00 do 17.45.

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Parafia p. w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata
83-110 Tczew
ul. Jodłowa 15; www.chk.tcz.pl
Tel. 58 5338929 Ks. Proboszcz Janusz Gojke
Tel. 58 5325925 Ks. Wikariusz Adam Muszkiewicz

Konto Parafialne: 09 1020 1909 0000 3102 0073 2925

Wydawca: Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste” na rzecz budowy Kościoła p.w. Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Skład i druk: Zakłady Graficzne Tczew, tel. 58 531-57-30